

Parafia pw. Chrystusa Króla Wszechświata w Kolnie

OBRZĘDY
POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA
PW. CHRYSTUSA
KRÓLA WSZECHSWIATA
W KOLNIE

Opracował: Ks. Krzysztof Chodkowski

Do użytku wewnętrznego

Wydano za zgodą Biskupa Łomżyńskiego Janusza Stepnowskiego

Kolno, 9 czerwca 2018 r.

*„Jeżeli Pan domu nie zbuduje,
na próżno się trudzą ci,
którzy go wznoszą”.*

Ps 127, 1

HISTORIA PARAFII I KOŚCIOŁA

Kościół parafialny pw. Chrystusa Króla Wszechświata w Kolnie wybudowany został w latach 1999-2004 staraniem ks. prałata Jana Lucjana Grajewskiego, ówczesnego proboszcza parafii pw. św. Anny w Kolnie, wg projektu p. Jerzego Minkowskiego – architekta. Budowę świątyni rozpoczęto 22 sierpnia 1999 roku. Kamień węgielny wzięty z bazyliki św. Piotra w Watykanie i poświęcony przez Ojca świętego Jana Pawła II, został wmurowany przez Bpa pomocniczego Tadeusza Zawistowskiego 24 września 2000 roku. Parafia została erygowana 1 lipca 2004 roku przez Biskupa Łomżyńskiego Stanisława Stefanka. Codzienną liturgię w murach budującej się jeszcze świątyni rozpoczęto dnia 3 lipca 2004 roku – wraz z objęciem urzędu przez pierwszego proboszcza.

W latach 2004-2018 staraniem ks. kan. Wojciecha Stefaniaka przeprowadzono prace nad wykończeniem surowego stanu wnętrza kościoła, wykonano ocieplenie oraz elewację zewnętrzną świątyni, wykonano również ogrzewanie kościoła i instalację nagłośnieniową. Wykonano posadzkę granitową na powierzchni całego kościoła oraz marmurowy ołtarz i lektorium. Wyposażono prezbiterium i wnętrze kościoła w meble liturgiczne, wykonana została również Droga Krzyżowa i wstawiono witraże. W ołtarzu głównym umieszczono płaskorzeźby: Chrystusa Króla, oraz symbole czterech ewangelistów i Ducha Świętego, które zostały zaprojektowane i wykonane przez artystów plastyków – państwa Beatę i Macieja Aleksandrowiczów. Na placu wokół świątyni zostały wykonane kapliczki różańcowe, a otoczenie kościoła i plebanii zagospodarowano zielenią.

W latach 2006-2012 staraniem ks. kan. Wojciecha Stefaniaka została również wybudowana i uposażona plebania. Wszystkie te prace przy budowie i wykańczaniu kościoła, plebanii i otoczenia zostały sfinansowane z ofiar parafian, instytucji, fundatorów indywidualnych oraz innych ofiarodawców.

KOMENTARZ PRZED ROZPOCZĘCIEM OBRZĘDÓW WEJŚCIA

Przed rozpoczęciem liturgii i podczas procesji na wejście biją dzwony. W tym czasie w świątyni komentator przygotowuje zgromadzonych do udziału w liturgii. Dopiero po jego wprowadzeniu rozpoczyna się śpiew na wejście. Komentator mówi:

Komentarz:

„Oto dzień, który Pan uczynił, radujmy się nim i weselmy!” – oto nadszedł dzień długo oczekiwany i upragniony, dzień poświęcenia kościoła. Do tego wydarzenia zmierzała dwudziestoletnia historia tego miejsca.

Za chwilę rozpocznie się uroczysta celebracja, podczas której biskup Janusz Stepnowski, otoczony duchowieństwem i wiernymi, dokona liturgicznego aktu poświęcenia kościoła, czyli jego konsekracji.

Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie stał się prawdziwą i doskonałą świątynią Nowego Przymierza i zgromadził lud Boży. Ten lud zebrany w jedności Ojca Syna i Ducha Świętego jest Kościołem zbudowanym z żywych kamieni, gdzie Ojciec doznaje czci w Duchu i prawdzie. Kościołem nazywamy również budynek, w którym zbiera się wspólnota chrześcijańska, aby słuchać słowa Bożego, modlić się i sprawować sakramenty. Jako widzialna budowla ten dom jest szczególnym znakiem Kościoła pielgrzymującego na ziemi i obrazem Kościoła przebywającego w niebie. Kościół jest więc budowlą przeznaczoną wyłącznie i na stałe do gromadzenia się ludu Bożego oraz do sprawowania liturgii.

W uroczystym obrzędzie oddamy Bogu na wyłączną własność ten budynek, aby był miejscem Jego szczególnego przebywania z nami; miejscem, gdzie będzie do nas mówił i udzielał łaski, przyjmując nasz hołd i wystuchując błagań. Zjednoczmy nasze serca w modlitwie, prosząc, aby wszyscy, którzy wznosili ten kościół oraz ci, którzy będą się w nim gromadzić, doświadczali bliskości Boga i poznawali Jego miłość. Niech Pan sprawi, byśmy dzięki temu doszli kiedyś do domu „nie ręką ludzką zbudowanego” – niebieskiego Jeruzalem, gdzie będziemy oglądać Boga twarzą w twarz.

OBRZĘDY WSTĘPNE

WEJŚCIE DO KOŚCIOŁA

Jeżeli nie może się odbyć wejście uroczyste albo jeżeli w kościele już stale sprawuje się Eucharystię – odbywa się wejście zwykłe. Gdy lud się zgroma-

dzi, biskup, kapłani koncelebrujący, diakoni i posługujący odziani we właściwe szaty poprzedzani przez niosącego krzyż, udają się procesjonalnie z zakrystii przez nawę kościoła do prezbiterium.

Jeżeli przed ołtarzem mają być złożone relikwie Świętych, w tej procesji na wejście przenosi się je do prezbiterium albo z zakrystii, albo z kaplicy, w której były wystawione do uczczenia przez wiernych od wigilii. Ze słusznej przyczyny można przed początkiem obrzędów przygotować relikwie w odpowiednim miejscu w prezbiterium i otoczyć je płonącymi świecami.

Pieśń na wejście:

- 1.** Królu wieczności i czasu,
Stwórco niebiosów i ziemi,
Panie gwiazdzistych przestworzy,
Bądź pochwalony na wieki.
- 2.** Królu ludzkiego istnienia,
Źródło mądrości i ładu,
Pełen dobroci dla małych,
Bądź pochwalony na wieki.
- 3.** Królu skazany przez wielkich,
Płaszczem pogardy okryty,
Z cierni koroną zwieńczony,
Bądź pochwalony na wieki.
- 4.** Królu zhańbiony na krzyżu,
Sercem otwartym przez włócznię,
Życie zabite grzechami,
Bądź pochwalony na wieki.
- 5.** Królu pokoju i łaski,
Przebacz nam winy odstępstwa,
Otwórz zbłąkanym ramiona,
Zjednocz nas Twoją miłością.
- 6.** Królu nadziei człowieczej,
Tobie i Ojcu Twojemu
Z Duchem światłości i prawdy
Chwała niech będzie na wieki. Amen.

Gdy procesja wejdzie do prezbiterium, relikwie Świętych ustawia się na przygotowanym stole i otacza płonącymi świecami. Kapłani koncelebrujący,

diakoni i posługujący udają się na wyznaczone im miejsca. Biskup udaje się do krzesła i pozdrawia lud słowami:

BISKUP: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

WIERNI: Amen.

B: W świętym Kościele Boga łaska i pokój niech będzie z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

Komentarz

Przedstawiciele wspólnoty parafialnej i proboszcz parafii Ks. Kan. Wojciech Stefaniak powitają dostojnych gości i poproszą Księdza Biskupa o poświęcenie kościoła.

POŚWIĘCENIE WODY I POKROPIENIE

Komentarz

Liturgię rozpoczyna obrzęd pobłogosławienia wody i pokropienia nią zgromadzonego ludu, nowego ołtarza i ścian kościoła. Woda, która oczyszcza z brudu grzechu i jest znakiem życiodajnej łaski, wypłynęła z przebitego boku Zbawiciela. Jest ona znakiem niezmiernego miłosierdzia Boga.

Gdy skończy się obrzęd wejścia, biskup poświęca wodę przeznaczoną do pokropienia ludu na pamiątkę chrztu i do poświęcenia nowego kościoła. Posługujący zanoszą naczynie z wodą do biskupa, który stoi przy krześle.

Biskup wzywa wszystkich do modlitwy, tymi lub podobnymi słowami:

B: Drodzy bracia i siostry, poświęcając uroczyscie tę świątynię, pokornie prosimy naszego Pana i Boga, aby pobłogosławił tę wodę, którą będziemy pokropieni na znak pokuty i na pamiątkę naszego chrztu oraz którą poświęcimy ściany i ołtarz nowego kościoła. Niech sam Pan wspomaga nas swoją łaską, abyśmy posłuszni natchnieniu Ducha Świętego, którego otrzymaliśmy, trwali wiernie w Jego Kościele.

Wszyscy modlą się przez chwilę w milczeniu. Następnie biskup mówi:

B: Boże, przez Ciebie wszelkie stworzenie osiąga światło życia, Ty otaczasz ludzi taką miłością, że nie tylko żywisz ich z ojcowską troską, lecz miłosierdzie obmywasz ich z grzechów i sprowadzasz nieustannie do jedności z Chrystusem, który jest ich Głową. W swoim miłosierdziu postanowiłeś, że grzesznicy, którzy przyjmą chrzest, - umrą dla grzechu i powstaną do nowego życia razem z Chrystusem, aby się stać członkami Jego Ciała Mistycznego i dziedzicami wiecznej nagrody.

Uświęć tę wodę swoim + błogosławieństwem, aby pokropienie nas i ścian tej świątyni było znakiem przypominającym sakrament chrztu, w którym obmyci z grzechu staliśmy się w Chrystusie świątynią Twojego Ducha. Spraw, abyśmy z wszystkimi braćmi, którzy będą w tym kościele sprawowali święte sakramenty, doszli do niebieskiego Jeruzalem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Biskup otrzymuje mitrę i pastorał, następnie w asyście diakonów idzie przez nawę kościoła kropiąc poświęconą wodą lud i ściany, a wróciwszy do prezbiterium kropi ołtarz. W tym czasie śpiewa się pieśń:

Przez chrztu świętego wielki dar, * o, Chryste, z Twej hojności,
Twym dzieciom wiary dałeś skarb, * nadziei i miłości.

Ref. Najświętszej Trójcy wieczną cześć * pragniemy z serc gorących
nieść.

Strzec wiary ślubujemy, * w niej żyć, umierać chcemy.

Z wyznawców Twoich wiernych rzesz * swój Kościół tworzysz w świecie.
W Ojczyźnie naszej władasz też * przez długie tysiąclecie.

Po pokropieniu biskup wraca do katedry i po zakończeniu śpiewu, stojąc ze złożonymi rękami, odmawia modlitwę:

B: Bóg, Ojciec miłosierdzia, niech będzie zawsze obecny w tym domu modlitwy, a łaska Ducha Świętego niech oczyści żywą świątynię, którą my jesteśmy.

W: Amen.

HYMNI I KOLEKTA

Śpiewa się hymn: „Chwała na wysokości Bogu”.

B: Chwała na wysokości Bogu, * na ziemi pokój ludziom dobrej woli. *
Chwalimy Cię * Błogosławimy Cię * Wielbimy Cię * Wysławiamy Cię *
Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja. Panie Boże, Królu Nieba,
* Boże, Ojczyźnie wszechmogący. Panie Synu Jednorodzony, Jezu Chryste. *
Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca * Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, * przyjm błagania nasze. *
Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. * Albowiem tylko Tyś jest święty * Tylko Tyś jest Panem. * Tylko Tyś najwyższy, Jezu Chryste.
Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. Amen.

B: Módlmy się:

Wszyscy modlą się przez chwilę w milczeniu. Następnie biskup rozkłada ręce i mówi:

B: Wszechmogący wieczny Boże, ześlij na to miejsce swoją łaskę + i udziel pomocy wszystkim, którzy Ciebie wzywają, * niech tutaj moc Twojego słowa i sakramentów utwierdza w wierze wszystkich wiernych. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

LITURGIA SŁOWA

Pierwsze głoszenie słowa Bożego w poświęcanym kościele odbywa się w ten sposób: diakon albo inny usługujący zanoszą biskupowi Lekcjonarz mszalny. Dwaj lektorzy i psalterzysta podchodzą do biskupa, który pierwszemu z nich daje Lekcjonarz i głośno mówi:

B: Niech w tej świątyni zawsze rozbrzmiewa słowo Boże, aby wam odsłonić tajemnicę Chrystusa i przyczynić się do waszego zbawienia w Kościele.

Lektorzy idą do ambony, urocząście niosąc Lekcjonarz dla wszystkich wiernych.

PIERWSZE CZYTANIE

Ne 8, 1-4a. 5-6. 8-10

Czytanie z Księgi Nehemiasza

Kapłan Ezdrasz przyniósł Prawo przed zgromadzenie, w którym uczestniczyli nie tylko mężczyźni, lecz także kobiety oraz wszyscy inni, którzy byli zdolni słuchać. I czytał z tej księgi na placu przed Bramą Wodną od rana aż do południa w obecności mężczyzn, kobiet i tych, którzy rozumieli; a uszy całego ludu były zwrócone ku księdze Prawa.

Pisarz Ezdrasz stanął na drewnianym podwyższeniu, które zrobiono w tym celu. Ezdrasz otworzył księgę przed oczyma całego ludu, znajdował się bowiem wyżej niż cały lud; a gdy ją otworzył, cały lud się podniósł. I Ezdrasz błogosławił wielkiego Pana Boga, a cały lud podnosząc ręce odpowiedział: «Amen! Amen!» Potem pokłonili się i upadli przed Panem na kolana, twarzą dotykając ziemi.

Czytano więc z tej księgi, księgi Prawa Bożego, dobitnie, z dodaniem objaśnienia, tak że lud rozumiał czytanie. Wtedy Nehemiasz, to jest namiestnik, oraz kapłan-pisarz Ezdrasz, jak i lewici, którzy pouczali lud, rzekli do całego ludu: «Ten dzień jest poświęcony Bogu waszemu, Panu. Nie bądźcie smutni

i nie płaczcie!» Cały lud bowiem płakał, gdy usłyszał te słowa Prawa. I rzekł im Nehemiasz: «Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie napoje słodkie, poślijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Panu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest ostoją waszą».

Oto Słowo Boże.

W: Bogu niech Będą dzięki.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 119(118), 129-130. 132-133. 135 I 144 (R.: por. 105)

Refren: *Słowa Twe Panie, są duchem i życiem;*

Twoje napomnienia są przedziwne,
Dlatego przestrzega ich moja dusza.
Poznanie Twoich słów oświeca
I naucza niedoświadczonych.

Refren: *Słowa Twe Panie, są duchem i życiem;*

Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną,
Tak jak czynisz z miłującymi Twe imię.
Umocnij moje kroki Twoim słowem,
Niech nie panuje we mnie żadna niegodziwość.

Refren: *Słowa Twe Panie, są duchem i życiem;*

Okaż Twemu słudze światło swego oblicza
i naucz mnie Twoich ustaw.
Wieczna jest sprawiedliwość Twych napomnień,
Daj mi je zrozumieć, a żyć będę.

Refren: *Słowa Twe Panie, są duchem i życiem;*

DRUGIE CZYTANIE

1Kor 3, 9b-11. 16-17

Czytanie z Pierwszego listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Jesteście Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus.

Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest świętą, a w nią jesteście.

Oto Słowo Boże.

W: Bogu niech Będą dzięki.

Do Ewangelii nie przynosi się świec ani kadzidła.

AKLAMACJA PRZED EWANGELIA

Alleluja, alleluja, alleluja.

Ty jesteś Piotr – Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół,
a bramy piekielne go nie przemogą.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA

Mt 16, 13-19

Diakon: Pan z wami.

W: I z duchem twoim

Diakon: † Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

W: Chwała Tobie, Panie.

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?”. A oni odpowiedzieli: „Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków”.

Jezus zapytał ich: „A wy za kogo Mnie uważacie?”. Odpowiedział Szymon Piotr: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”. Na to Jezus mu rzekł: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr – Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Oto słowo Pańskie

W: Chwała Tobie, Chryste.

Na znak czci dla słowa Bożego wypada po odczytaniu Ewangelii umieścić Lekcjonarz na odpowiednim pulpicie przed ludem.

Biskup przemawia do ludu, wyjaśniając czytania biblijne i znaczenie obrzędów, przez które gmach kościoła poświęca się Bogu.

Po homilii odmawia się: Wierzę w jednego Boga. Opuszcza się natomiast Modlitwę powszechną, zastępuje ją bowiem Litania do Wszystkich Świętych.

WIERZE W JEDNEGO BOGA.

B: Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, * wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. * I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, * Syna Bożego Jednorodzonego, * który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. * Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. * Zrodzony a nie stworzony, współistotny Ojcu, * a przez Niego wszystko się stało. * On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. * Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. * I zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. * I powtórnie przyjdzie w chwale, sądzić żywych i umarłych, * a Królestwu Jego nie będzie końca. * Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, * który od Ojca i Syna pochodzi. * Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; * który mówił przez Proroków. * Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. * Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. * I oczekuję wskrzeszenia umarłych. * I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

MODLITWA POŚWIĘCENIA I NAMASZCZENIA

Komentarz

Słowami Litanii będziemy wzywać teraz orędownictwa Wszystkich Świętych Pańskich. Prośmy ich aby wstawiali się za nami u tronu Najwyższego gdy będziemy celebrować obrzędy poświęcenia kościoła.

LITANIA

Biskup wzywa lud do modlitwy tymi lub podobnymi słowami:

B: Módlmy się, najmiłsi, do Boga Ojca Wszechmogącego, który przemienia serca wiernych w duchowe świątynie dla siebie, nasze zaś prośby niech wspiera braterska modlitwa Świętych.

Kantorzy śpiewają Litanię do Wszystkich Świętych, a wszyscy odpowiadają.

Panie, zmiłuj się nad nami. Panie, zmiłuj się nad nami.

Chryste, zmiłuj się nad nami. Chryste zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami. Panie, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Matko Boża, **módl się za nami.**

Święty Michale,

Święci Aniołowie Boży,

Święty Janie Chrzcicielu,
Święty Józefie,
Święty Piotrze i Pawle,
Święty Andrzeju,
Święty Janie,
Święta Mario Magdaleno,
Święty Szczepanie,
Święty Ignacy Antiocheński,
Święty Wawrzyńcze,
Święty Wojciechu i Stanisławie,
Święty Andrzeju Bobolo,
Święty Maksymilianie Mario Kolbe,
Święta Perpetuo i Felicyto,
Święta Agnieszko,
Święty Grzegorzu,
Święty Augustynie,
Święty Atanazy,
Święty Bazyli,
Święty Marcinie,
Święty Benedykcie,
Święty Franciszku i Dominiku,
Święty Jacku, módl się za nami.
Święty Franciszku Ksawery,
Święty Janie Mario Vianneyu,
Święta Jadwigo,
Święta Jadwigo Królowo,
Święta Katarzyno Sjeneńska,
Święta Tereso z Avila,
Wszyscy święci i święte Boże,

Bądź nam miłościw, *wybaw nas, Panie.*

Od zła wszelkiego,

Od grzechu każdego,

Od śmierci wiecznej,

Przez Twoje Wcielenie,

Przez Twoje święte zmartwychwstanie,

Przez Zesłanie Ducha Świętego,

Prosimy Cię, my grzesznicy, *wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś zachował Ojca świętego, i całe duchowieństwo
w prawdziwej pobożności,
Prosimy Cię, abyś dał narodom pokój i prawdziwą zgodę,
Prosimy Cię, abyś ten kościół konsekrował,
Prosimy Cię, Jezu, Synu Boga Żywego,
Chryste, usłysz nas, Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Po odśpiewaniu Litanii biskup stojąc ze złożonymi rękami mówi:

B: Prosimy Cię, Boże przyjmij nasze modlitwy za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Świętych i spraw, aby ten Budynek, który Tobie poświęcamy, stał się domem zbawienia i łaski. Niech lud chrześcijański, który tutaj się gromadzi, oddaje Tobie cześć w duchu i prawdzie i wzrasta w miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

ODCZYTANIE I PODPISANIE DEKRETU

Komentarz:

Dla upamiętnienia dzisiejszej uroczystości Kuria Biskupia w Łomży przygotowała specjalny dokument. Dokument ten odczyta teraz Kanclerz Kurii Ks. Kan. Artur Szurawski.

Następuje odczytanie dekretu.

Komentarz:

Odczytany dokument podpiszą następujące osoby:

1. **Ks. bp Janusz Stepnowski – Biskup Łomżyński**
2. **Ks. bp Tadeusz Bronakowski – Biskup Pomocniczy Łomżyński**
3. **Ks. bp Stanisław Stefanek – Biskup Senior**
4. **Ks. kan. Artur Szurawski – Kanclerz Kurii**
5. **Ks. kan. Krzysztof Chodkowski – Ceremoniarz Diecezjalny**
6. **Ks. kan. Stanisław Uradziński – Dziekan i Proboszcz par. św. Anny**
7. **Ks. inf. Zygmunt Żukowski – pochodzący z Kolna**
8. **Ks. inf. Lucjan Świążkowski – pochodzący z ziemi kolneńskiej**
9. **Ks. kan. Jan Harasim – były proboszcz parafii św. Anny w Kolnie**
10. **Ks. Piotr Legacki – pierwszy wikariusz**
11. **Ks. Adam Sierzputowski – wikariusz**

12. Ks. Adam Radosław Krawczyk – wikariusz
13. Ks. Krzysztof Kaszuba – pochodzący z parafii
14. Ks. kan. Witold Wróblewski – pochodzący z Kolna
15. Ks. kan. Wojciech Stefaniak – proboszcz parafii
16. s. Salomea Darmetko – s. pochodząca z Kolna
17. s. Elżbieta Liszewska – s. pochodząca z parafii
18. P. Anna Siwik – przedstawicielka parafii
19. P. Marianna Polkowska – przedstawicielka parafii
20. P. Antoni Liszewski – przedstawiciel parafii
21. P. Jerzy Minkowski – projektant kościoła
22. P. Czesław Cwalina – kierownik budowy
23. P. Olszewski Zdzisław – I majster budowy
24. P. Jan Ranik – II majster budowy
25. P. Henryk Podeszwik – przedsiębiorca
26. P. Jan Kurpiewski – przedsiębiorca
27. P. Andrzej Duda – Burmistrz Miasta Kolno
28. P. Józef Bohdan Wiśniewski – Wójt Gminy Kolno
29. P. Stanisław Wiszowaty – Starosta Powiatu Kolneńskiego
30. P. Józef Stanisław Szymanowski – były Burmistrz Miasta Kolno
31. P. Andrzej Kierznowski – członek byłej Rady Miasta
32. P. Ryszard Podchul – Sołtys wsi Rupin
33. P. Dawid Banach – Sołtys wsi Czerwone
34. P. Janusz Kapelewski – stolarz
35. P. Zbigniew Godlewski – rzeźbiarz
36. P. Wiera Godlewska – Pracownia Witraży w Ciechanowcu

Komentarz:

Podczas podpisywania dekretu śpiewamy pieśń:

1. Wszystko Tobie oddać pragnę i dla Ciebie tylko żyć!
Chcę Cię Jezu kochać wiernie dzieckiem Twoim zawsze być!

Ref.: Serce moje weź, niech Twą śpiewa cześć,
serce moje, duszę moją, Panie Jezu weź!

2. Wszystko Tobie oddać pragnę od najmłodszych moich lat.
Pomóż Jezu by mnie nie zwiódł pokusami swymi świat.

- 3.** Wszystko Tobie oddać pragnę, w duszy czuję święty żar.
To Ty dajesz dziecku swemu Twojej łaski Boży dar.

ZŁOŻENIE RELIKWII

Komentarz:

Dokument upamiętniający dzisiejszą uroczystość poświęcenia kościoła sporządzono w trzech egzemplarzach. Jeden będzie przechowywany w archiwum Kurii, drugi w archiwum parafii, trzeci egzemplarz zostanie umieszczony w specjalnej tulei i zamknięty w mensie ołtarza. Wraz z dokumentem w ołtarzu zostaną złożone relikwie świętych męczenników oraz moneta bita w bieżącym roku.

Biskup umieszcza w tulei relikwie, dekret i monetę, zmyka tuleję i składa w ołtarzu.

MODLITWA POŚWIĘCENIA

Komentarz:

Ksiądz Biskup odmówi teraz modlitwę poświęcenia kościoła i ołtarza, przez którą ta budowla zostanie oddana Bogu, na Jego chwałę. Usłyszymy w niej, że widzialny gmach jest znakiem niewidzialnej świątyni, którą tworzą wierzący w Chrystusa. Jako żywe kamienie tworzymy mistyczne ciało Chrystusa – Kościół.

Biskup, stojąc bez mitry przy katedrze albo przy ołtarzu z rozłożonymi rękami, śpiewa albo głośno odmawia modlitwę poświęcenia:

B: Boże, Ty uświęcasz swój Kościół i nim kierujesz* Uroczyście wielbimy Twoje Imię, * ponieważ lud wierny pragnie dzisiaj poświęcić Tobie na zawsze ten dom modlitwy, * w którym pobożnie cześć Tobie oddaje, *a Ty oświecasz go swoim słowem i karmisz łaską Twoich sakramentów.

Ta świątynia jest znakiem misterium Kościoła, * który Chrystus uświęcił Krwią swoją, * aby był Jego Oblubienicą pełną chwały, * dziewicą jaśniejącą czystością wiary* oraz Matką dającą życie mocą Ducha Świętego.

Kościół święty, jest wybraną winnicą Pana, * która cały świat obejmuje swoimi gałązkami, * mocą Krzyża podnosi swoje słabe dzieci* i wprowadza do Królestwa niebieskiego.

Kościół szczęśliwy, jest mieszkaniem Boga z ludźmi, * przybytkiem świętym zbudowanym z żywych kamieni, * stoi na fundamencie Apostołów, * na kamieniu węgielnym, * którym jest sam Jezus Chrystus.

Kościół wspaniały, jest miastem położonym na górze, * widocznym dla wszystkich, * w nim bowiem jaśnieje odwieczne światło Baranka* i rozbrzmiewa wdzięczny śpiew błogosławionych.

Dlatego pokornie prosimy Cię, Panie, * ześlij pełnię błogosławieństwa na ten kościół i ołtarz, * aby zawsze były miejscem świętym* i stołem przygotowanym do składania Chrystusowej Ofiary.

Niech tutaj zdroje łask zmywają ludzkie winy, * aby dzieci Twoje, Ojcie, umarłe dla grzechu* rodziły się na nowo do życia Bożego.

Niech Twoi wierni, zgromadzeni dokoła ołtarza, * sprawują pamiątkę Paschy i posilają się przy stole słowa i ciała Pańskiego.

Niech wznosi się tutaj miła tobie ofiara chwały, * a głos ludzi, złączony ze śpiewem Aniołów,* niech rozbrzmiewa w nieustannej modlitwie za zbawienie świata. Niech tutaj ubodzy znajdują miłosierdzie, * uciśnieni prawdziwą wolność, * a wszyscy ludzie niech przyoblekają się w godność Twoich dzieci, * aż osiągną szczęśliwie radość życia wiecznego w niebieskim Jeruzalem.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, * który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

NAMASZCZENIE OŁTARZA I ŚCIAN KOŚCIOŁA

Komentarz:

Usiądźmy!

Najważniejszym miejscem w świątyni jest ołtarz, który Ksiądz Biskup namaści teraz olejem krzyżma świętego. Olej ten jest znakiem Ducha Świętego, który sprawia, że sakramenty dokonują tego, co oznaczają. Przez namaszczenie krzyżmem ołtarz stanie się symbolem Chrystusa. Namaszczenie ścian kościoła w 4 miejscach, oznacza przeznaczenie budowli całkowicie i na stałe do sprawowania kultu chrześcijańskiego. W namaszczeniu ścian Głównemu Celebransowi pomogą Biskup Pomocniczy Tadeusz Bronakowski i Biskup Senior Stanisław Stefanek.

Usługujący zanoszą do biskupa naczynia ze świętym Krzyżmem. Biskup podchodzi do ołtarza z diakonami lub innymi posługującymi i stojąc przed ołtarzem, mówi głośno:

B: Niech Bóg uświęci swoją mocą ten ołtarz i kościół, który namaszczamy jako Jego słudzy, aby wyrażały tajemniczy związek Chrystusa i Kościoła.

Biskup wylewa święte Krzyżmo na środek ołtarza i na jego cztery rogi. Może również namaścić całą mensę. Jednocześnie wyznaczeni Biskupi namaszczaają ściany kościoła w 4 miejscach. W tym czasie śpiewa się pieśń.

Ref.: Chrystus, Chrystus to nadzieja cała nasza!
Umierając, zło zwyciężył, pokój nam ogłasza!
On do Ojca nas prowadzi, miłość czyni życia prawem.
Chrystus naszym jest pokojem, naszym pojednaniem.

- 1.** On jest Słowem nad wiekami, * Pierworodnym pośród stworzeń,
Bóg przez Niego dał nam życie * i ukazał nam swą chwałę.
- 2.** To On Głową jest Kościoła * i początkiem wszystkich rzeczy.
Zechciał Bóg, by cała pełnia, * w Jego Ciele zamieszkała.
- 3.** Pokój przyszedł On budować, * między ludźmi dobrej woli,
z Bogiem znowu nas pojednał, * gdy na Krzyżu oddał życie.
- 4.** On jednoczy we wspólnocie, * przewyciężył mur wrogości.
Jak Brat starszy nas prowadzi * do radości swego Ojca.

OKADZENIE OŁTARZA I KOŚCIOŁA

Kiedy zakończy się śpiew towarzyszący namaszczeniu ścian świątyni, podczas umieszczania na ołtarzu kociołka z węglami do spalenia kadzidła:

Komentarz:

Na poświęconym ołtarzu Ksiądz Biskup spali kadzidło, bo jest to miejsce chwały i bliskości Boga. Wznoszący się ku górze dym kadzidła oznacza nasze modlitwy, które w tym świętym miejscu zanosimy do nieba, i które są miłe Bogu, jak zapach spalanych wonności. Diakoni okadzą także ściany kościoła i nas wszystkich gdyż jesteśmy świątynią Boga i Duch Święty w nas mieszka.

Biskup wrzuca kadzidło do kociołka mówiąc:

B: Niech nasza modlitwa wznosi się przed Tobą Panie, jak kadzidło. A jak ta świątynia napelnia się wonią kadzidła, tak niech Twój Kościół promieniuje świętością Chrystusa.

Biskup nakłada również kadzidło do kilku kadzielnicy, którą posługujący będą okadzali lud i nawę kościoła. Następnie Biskup okadza ołtarz, jak opisano w obrzędach Mszy św., zostaje okadzony, wraca do krzesła, i siada.

Posługujący okadzają najpierw Lekcjonarz, jeżeli jest umieszczony na pulpicie. Następnie idąc wzdłuż kościoła okadzają lud i ściany kościoła.

W tym czasie śpiewa się Psalm 138/137, 1-5 z antyfoną:

Antyfona: „*Nasza modlitwa jest jak woń kadzidla*”

Będę Cię słauił z całego serca, Panie,
Bo usłyszaleś słowa ust moich.
Będę psalm Ci śpiewał wobec aniołów,
Pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku.

Antyfona: „*Nasza modlitwa jest jak woń kadzidla*”

I będę słauił Tve imię za łaskę i wierność Twoją,
Bo ponad wszystko wywyższyłeś Tve imię i obietnice.
Wysłuchaleś mnie, kiedy Cię wzywałem, pomnożyłeś moc mojej duszy.

Antyfona: „*Nasza modlitwa jest jak woń kadzidla*”

Wszyscy królowie ziemi będą dziękować Tobie, Panie,
Gdy usłyszają słowa ust Twoich.
I będę opiewać drogi Pana:
"Zaprawdę, chwała Pana jest wielka!"

Antyfona: „*Nasza modlitwa jest jak woń kadzidla*”

NAKRYCIE OŁTARZA OBRUSEM

Kiedy zakończy się śpiew towarzyszący okadzeniu ludu i świątyni:

Komentarz:

Ołtarz jest stołem Wieczerzy Pańskiej, czyli uczty ofiarnej. Dlatego jest odpowiednio przygotowany i uroczyście przyozdobiony białym obrusem i kwiatami. Dookoła niego stoją kapłani i wierni; choć spełniają różne funkcje, sprawują pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa oraz przyjmują z niego Ciało i Krew Zbawiciela.

W tym czasie posługujący lub wierni przykrywają ołtarz obrusem, jeżeli okoliczności za tym przemawiają ozdabia się ołtarz kwiatami, ustawiają świece potrzebne do Mszy św. i krzyż, jeżeli nie jest umieszczony w pobliżu ołtarza.

OŚWIETLENIE OŁTARZA I KOŚCIOŁA

Komentarz:

Chrystus jest światłością świata, która oświeca każdego człowieka swoim blaskiem. W tym kościele uczniowie będą spotykać się ze Zmartwychwstałym panem, aby oświecał ich umysły – wyjaśniając Pisma – i prowadził ich drogą światłości. Blask, który rozświecili tę świątynię, niech rozjaśnia nasze serca i

umysły oraz pobudza nas, byśmy przyjmując sakramenty święte stawali światłością świata.

Po przygotowaniu ołtarza posługujący podaje biskupowi zapaloną świecę. Biskup przekazuje go osobie mającej zapalić świecę na ołtarzu mówiąc głośno:

B: Niech w Kościele jaśnieje światło Chrystusa, aby wszystkie ludy osiągnęły poznanie prawdy.

Biskup siada. Diakon podchodzi do ołtarza i zapala świece przygotowane do sprawowania Eucharystii.

Odbywa się uroczysta iluminacja: na znak radości zapala się wszystkie świece i lampy kościoła. W tym czasie można śpiewać psalm:

Antyfona: ***Pan moim światłem i zbawieniem moim.*** **Psalm 27 (26)**

Pan moim światłem i zbawieniem moim,
Kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia,
Przed kim miałbym czuć trwogę?

Antyfona: ***Pan moim światłem i zbawieniem moim.***

O jedno proszę Pana, o to zabiegam,
Żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu przez wszystkie dni życia.
Abym kosztował słodczy Pana,
Stale się radował Jego świątynią.

Antyfona: ***Pan moim światłem i zbawieniem moim.***

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana
W krainie żyjących.
Oczekuj Pana, bądź mężny,
Nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Antyfona: ***Pan moim światłem i zbawieniem moim.***

Gdy skończy się śpiew biskup mówi:

B: Wszechmogący Wieczny Boże, ześlij na tę świątynię swoją łaskę, udzielaj swojej pomocy wszystkim, którzy Ciebie tutaj wzywają *i umacniaj ich serca swoim słowem i sakramentami. Przez Chrystusa Pana naszego.

W: Amen.

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Kiedy zakończy się śpiew towarzyszący zapalaniu świec w miejscach namaszczenia, przed rozpoczęciem liturgii eucharystycznej:

Komentarz:

Rozpoczyna się liturgia eucharystyczna. Eucharystia sprawowana pod przewodnictwem Księdza Biskupa to najuroczystsza część liturgii poświęcenia kościoła. Jest ona wymownym znakiem jedności Ofiary uobecnianej na ołtarzu; jedności kapłaństwa i jedności całego Kościoła. W procesji niesione są następujące dary ofiarne:

- 1. Chleb i wino, przedstawiciele parafii.*
- 2. Monstrancja, – jako wotum wdzięczności w 100 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości, w 20 rocznicę poświęcenia krzyża na placu pod budowę tej świątyni, w 14 rocznicę powstania parafii, w dniu konsekracji kościoła – dar od Reginy Borys z całą rodziną.*
- 3. Kielich z pateną – Prezes KRUS Adam Wojciech Śekściński*
- 4. Szaty liturgiczne – ornaty, również te, w które dziś ubrani są księża biskupi – Burmistrz Miasta Kolno – Andrzej Duda, Wójt Gminy Kolno – Józef Bohdan Wiśniewski oraz Starosta Powiatu Kolneńskiego – Stanisław Wiszowaty.*
- 5. Świece ołtarzowe.*
- 6. Ozdoby miedziane znajdujące się na ołtarzu – p. Kamiński.*
- 7. Ozdoby miedziane znajdujące się na lektorium – Jadwiga Sekścińska i Wanda Kowalewska.*
- 8. Świecznik ołtarzowy – Bogumiła i Waldemar Skrodzcy z rodziną.*
- 9. Świeczniki do zacheuszek – p. Wiesława Barbara Ptak.*
- 10. Odnowienie kielicha i patena, używanych do dzisiejszej liturgii – pracownicy Przedszkola nr 4 w Kolnie.*
- 11. Odnowienie 2 kielichów i paten – dar od dzieci z Komunii Św. rocznicowej 2018 r. i od dzieci z Pierwszej Komunii Św. 2018 r.*
- 12. Podstawa pod figurę Chrystusa Zmartwychwstałego dar od Bierzmowanych 2018 r.*

Do darów niesionych do ołtarza dołączmy nas samych, naszą miłość i nasze cierpienie, również ofiary tych, którzy wspierali duchowo i materialnie budowę tego kościoła, symbolem tych ofiar są kwiaty. My wszyscy włączamy się w procesję darów, składając ofiarę na tacę na potrzeby Kościoła.

Niektórzy z wiernych przynoszą chleb, wino i wodę do sprawowania Najświętszej Ofiary. Diakoni i posługujący przygotowują te dary na ołtarzu jak zwykle do Mszy świętej. Podczas procesji z darami można śpiewać antyfonę lub odpowiednią pieśń,

- 1.** Czego chcesz od nas, Panie, za Twe hojne dary?
Czego za dobrodziejstwa, którym nie masz miary?
Kościół Cię nie ogarnie, wszędy pełno Ciebie,
I w otchłaniach, i w morzu, na ziemi, na niebie.
- 2.** Złota też, wiem, nie pragniesz, bo to wszystko Twoje,
Cokolwiek na tym świecie człowiek mieni swoje.
Wdzięcznym Cię tedy sercem, Panie, wyznawamy,
Bo nad to przystojniejszej ofiary nie mamy.
- 3.** Bądź na wieki pochwalon, nieśmiertelny Panie!
Twoja łaska, Twa dobroć nigdy nie ustanie.
Chowaj nas, póki raczysz, na tej niskiej ziemi;
Jedno zawsze niech będziem pod skrzydłami Twemi!

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Gdy wszystko jest już przygotowane, biskup podchodzi do ołtarza i odprawia Mszę świętą w zwykły sposób. Nie okadza się darów ani ołtarza.

Biorąc patenę z chlebem:

B: Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; Tobie go przynosimy, aby stał się dla nas chlebem życia.

Biorąc kielich z winem:

B: Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; Tobie je przynosimy, aby stało się dla nas napojem duchowym.

Następnie biskup mówi po cichu:

B: Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym; niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona przed Tobą, Panie Boże, aby się Tobie podobała.

Biskup obmywa ręce, mówiąc cicho:

B: Obmyj mnie, Panie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego.

Biskup zwrócony w stronę ludu mówi głośno:

B: Módlcie się, aby moją i waszą Ofiarę przyjął Bóg, Ojciec Wszechmogący.

W: Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego imienia, a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

MODLITWA NAD DARAMI:

B: Boże, przyjmij z upodobaniem dary radującego się Kościoła + i spraw niech Twój lud, który gromadzi się w tej świątyni, * przez eucharystyczną ofiarę osiągnie wieczne zbawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

PREFACJA NA POŚWIĘCENIE KOŚCIOŁA

Misterium świątyni Bożej.

B. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

B. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

B. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

B: Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojczy Świąty. * zawsze i wszędzie składali dziękczynienie. *

Ty cały świat uczyniłeś świątynią Twojej chwały, * aby wszędzie sławiono Twoje imię, * nie zabraniasz jednak poświęcać tobie miejsc przeznaczonych do sprawowania świętych obrzędów. * Dlatego z radością poświęcamy Tobie ten dom modlitwy wzniesiony pracą ludzi. *

Jest on znakiem prawdziwej świątyni* i obrazem niebieskiego Jeruzalem. *

Ty bowiem Ciało Twojego Syna * zrodzone z Matki Dziewicy * uczyniłeś swoją świątynią, * aby w niej przebywała pełnia Bóstwa.

Z Twojej woli Kościół święty jest jak miasto * zbudowane na fundamencie Apostołów, * a Jego kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus. * Świątynia ta powstaje z wybranych kamieni, * ożywionych przez Ducha Świętego i spokojnych miłością, * gdzie przez nieskończone wieki Ty Boże, będziesz wszystkim dla wszystkich * i jaśnieć będzie wiekuiste światło Chrystusa.

Przez Niego z Aniołami i z wszystkimi Świętymi * wystawiamy Ciebie Boże, radośnie wołając:

W: Święty, Święty, Święty, pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

III MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

B: Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * i słusznie Cię sławi wszelkie stworzenie, * bo przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, * mocą Ducha Świętego ożywasz i uświęcasz wszystko * oraz nieustannie gromadzisz lud swój, * aby na całą ziemi składał Tobie ofiarę czystą.

Kapłan składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami mówi:

WK: Pokornie błagamy Cię, Boże, * uświęć mocą Twojego Ducha te dary, * które przynieśliśmy Tobie,

składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem mówiąc:

aby się stały Ciałem † i Krwią * Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa,

składa ręce.

który nam nakazał spełniać to misterium.

On bowiem tej nocy, której był wydany,

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął chleb i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:

TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,

KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka.

Następnie mówi:

Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął kielich * i dzięki Tobie składając, błogosławił * i podał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENI GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka.

Następnie mówi aklamację:

B: Oto wielka tajemnica wiary

W: Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

WK: Wspominając, Boże, * zbawczą mękę Twojego Syna, * jak również cudowne Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, * oraz czekając na powtórne Jego przyjście, * składamy Ci wśród dziękczynnych modłów * tę żywą i świętą Ofiarę.

Wejrzyj, prosimy, na dar Twojego Kościoła * i przyjmij Ofiarę, przez którą nas pojednałeś ze sobą. * Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna * i napełnieni Duchem Świętym, * stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie.

1K: Niech On nas uczyni wiecznym darem dla Ciebie, * abyśmy otrzymali dziedzictwo z Twoimi wybranymi, * przede wszystkim z Najświętszą Dziećmią, Bogurodnicą Maryją, * ze świętym Józefem Jej Oblubieńcem, ze świętymi Apostołami i Męczennikami, * ze świętym ... i wszystkimi Świętymi, * którzy nieustannie orędują za nami u Ciebie.

2K: Prosimy Cię, Boże, * aby ta Ofiara naszego pojednania z Tobą * sprowadziła na cały świat pokój i zbawienie. * Utwierdź w wierze i miłości Twój Kościół * pielgrzymujący na ziemi: * a więc Twojego sługę, naszego papieża Franciszka, * naszego Biskupa Janusza, wszystkich biskupów świata, duchowieństwo * i cały lud odkupiony.

Przyjmij łaskawie błagania tej wspólnoty, * która ofiaruje Tobie Kościół. * Niech on stanie się dla niej domem zbawienia * i przybytkiem niebieskich tajemnic. * Niech tutaj rozbrzmiewa Ewangelia pokoju * i niech się odbywają święte obrzędy. * Niech Twoi wierni, którzy w nich będą uczestniczyć * pouczeni słowem życia i umocnieni Twoją łaską * pielgrzymując przez doczesność *, dojdą do wiekuistego Jeruzalem, * w którym, Dobry Ojcze, *

zjednoczysz ze Sobą wszystkie swoje dzieci, * rozproszone po całym świecie.

Przyjmij do swojego Królestwa naszych zmarłych braci i siostry * oraz wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Ufamy, że razem z nimi będziemy się tam wiecznie radować Twoją chwałą,

składa ręce

przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

WK: Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

OBRZĘDY KOMUNII

B: Pouczeni przez Zbawiciela i posłuszni Jego słowom, ośmielamy się mówić:

W: Ojczy nasz, któryś jest w Niebie: * święć się imię Twoje, * przyjdź Królestwo Twoje, * bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. * Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. * I odpuść nam nasze winy, * jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. * I nie wódz nas na pokuszenie, * ale nas zbaw ode złego.

B: Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego * i obdarz nasze czasy pokojem. * Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, * abyśmy zawsze wolni od grzechu * i bezpieczni od wszelkiego zamętu, * pełni nadziei oczekiwali * przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kapłan składa ręce. Lud kończy modlitwę:

W: Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

B: Panie Jezu Chryste, * Ty powiedziałeś swoim Apostołom: * Pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję. * Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, * lecz na wiarę swojego Kościoła * i zgodnie z Twoją wolą * napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności.

Składa ręce.

Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: Amen.

B: Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

W: I z duchem twoim.

Diakon: Przekażcie sobie znak pokoju.

Kapłan bierze hostię, łamie ją nad pateną i częstkę wpuszcza do kielicha mówiąc cicho:

B: Ciało i krew naszego Pana Jezusa Chrystusa, które łączymy i będziemy przyjmować niech nam pomogą osiągnąć życie wieczne.

W tym czasie trwa śpiew:

W: Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem

Następnie kapłan ze złożonymi rękami mówi cicho:

B: Panie Jezu Chryste, * niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojej * nie ściągnie na mnie wyroku potępienia, * lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech mnie chroni * oraz skutecznie leczy moją duszę i ciało.

Następnie unosi hostię nad kielichem mówiąc:

B: Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

Razem z ludem jeden raz dodaje:

W: Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Kapłan zwrócony do ołtarza mówi cicho:

Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Ciało Chrystusa.

Następnie bierze kielich i mówi cicho:

Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Krew Chrystusa.

Następuje rozdzielanie Komunii Świętej.

ŚPIEW NA KOMUNII ŚWIĘTEJ

Śpiew ludu:

Ref.: Panie dobry jak chleb, * bądź uwielbiony od swego Kościoła,
bo Tyś do końca nas umiłował, * do końca nas umiłował.

1. Tyś na pustkowiu chleb rozmnożył, Panie,
byśmy do nieba w drodze nie ustali.

Tyś stał się Manną wędrowców przez ziemię,
dla tych, co dotąd przy Tobie wytrwali.

2. Ziarna zbierzemy, odrzucimy chwasty,
bo łan dojrzeła, pachnie świeżym chlebem.
Niech ziemia nasza stanie się ołtarzem,
a chleb komunią dla spragnionych Ciebie.
3. Ty nas nazwałeś swymi przyjaciółmi,
jeśli spełnimy, co nam przykazałeś.
Cóż my bez Ciebie, Panie, uczynimy?
Tyś naszym Życiem i Oczekiwaniem.
4. Tyś za nas życie Swe na krzyżu oddał,
a w znaku Chleba z nami pozostałeś
i dla nas zawsze masz otwarte Serce,
bo Ty do końca nas umiłowałeś.

Śpiew ludu:

1. Ciebie, Boga, wysławiamy, * Tobie, Panu, wieczna chwała.
Ciebie, Ojca, niebios bramy, * Ciebie wielbi ziemia cała.
2. Tobie wszyscy Aniołowie, * Tobie Moce i niebiosy,
Cheruby, Serafinowie * ślą wieczystej pieśni głosy:
3. Święty, Święty nad Świętymi * Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi majestatu Twojej sławy
4. Apostołów Tobie rzesza, * chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza Męczenników orszak biały.
5. Ciebie poprzez okrąg ziemi * z głębi serca, ile zdoła,
głosy ludów zgodzonymi * wielbi święta pieśń Kościoła.
6. Niezmierzonej Ojca chwały, * Syna, Słowo wiekuiste,
Z Duchem, wszechświat wielbi cały: * Królem chwały Tyś, o Chryste!
7. Tyś Rodzica Syn z wiek wieka. * By świat zbawić swoim zgonem,
Przyobłókłszy się w człowieka, * nie wzgardziłeś Panny łonem.
8. Tyś pokruszył śmierci wrota, * stał jej ościem w męki dobie
I rajskiego kraj żywota * otworzyłeś wiernym sobie.
9. Po prawicy siedzisz Boga, * w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zabrzmi trąba sroga, * przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.
10. Prosim, słudzy łask niegodni, * wspomóż, obmyj grzech, co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni * drogiej swojej Krwi strugami.

- 11.** Ze świętymi w blaskach mocy * wiecznej chwały zlej nam zdroje,
Zbaw, o Panie, lud sierocy, * błogosław dziedzictwo swoje!
- 12.** Rządź je, broń po wszystkie lata, * prowadź w niebios błogie bramy.
My w dzień każdy, Władco świata, * Imię Twoje wysławiamy.
- 13.** Po wiek wieków nie ustanie * pieśń, co sławi Twoje czyny.
O, w dniu onym racz nas, Panie, * od wszelakiej ustrzec winy.
- 14.** Zjaw swą litość w życiu całym * tym, co żebrzą Twej opieki;
W Tobie, Panie, zaufałem, * nie zawstydzę się na wieki.

OTWARCIE KAPLICY NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Gdy skończy się Komunia wiernych, biskup udaje się do krzesa. Diakon lub kapłan zabiera z ołtarza puszkę i odnosi ją do kaplicy przeznaczonej do przechowywania Najświętszego Sakramentu. Gdy puszkę wstawia się do tabernakulum, jeden z postługujących zapala lampę, która stale będzie się świeciła przed Najświętszym Sakramentem. W tym czasie śpiewa się pieśń o Najświętszym Sakramencie.

MODLITWA PO KOMUNII

B: Boże, przez Najświętszy Sakrament, który przyjęliśmy, daj nam głębiej poznać Twoją prawdę + abyśmy nieustannie wielbili Ciebie w Twojej świątyni * i razem ze wszystkimi Świętymi radowali się Twoją obecnością. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Komentarz:

Przedstawiciele parafii i Ksiądz proboszcz wypowiedzą słowa podziękowania.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO I ROZESŁANIE LUDU

Po modlitwie biskup mówi:

B: Pan z wami.

W: I z duchem twoim

Diakon: Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

Biskup błogosławi wiernych mówiąc:

B: Bóg, Pan nieba i ziemi, który zgromadził was dzisiaj na poświęcenie tego kościoła, niech wam hojnie udzieli swego błogosławieństwa.

W: Amen.

B: Bóg, który chce zjednoczyć w Swoim Synu wszystkie rozproszone dzieci, niech was uczyni swoją świątynią i mieszkaniem Ducha Świętego.

W: Amen.

B: Niech po oczyszczeniu duszy Bóg mieszka w was, abyście mogli osiągnąć dziedzictwo wiecznego szczęścia z wszystkimi Świętymi.

W: Amen.

B: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn + i Duch Święty.

W: Amen.

Diakon: Idźcie w pokoju Chrystusa

W: Bogu niech będą dzięki

Pieśń na zakończenie:

- 1.** Weź w swą opiekę nasz Kościół święty,
Panno Najświętsza, Niepokalana!
Niechaj miłością każdy przejęty
Czci w nim Jezusa, naszego Pana. (2x)
- 2.** Niech Serce Twoje Ojca Świętego
Od nieprzyjaciół zasadzki chroni,
Niech się do Pana modli za niego,
Od złej przygody niechaj go broni. (2x)
- 3.** I kraj nasz cały, i lud Twój wierny
Tobie, Maryjo, dziś polecamy.
Niechaj nas zbawi Bóg miłosierny,
Którego przez Twe Serce błagamy! (2x)